

— Не плачи, миличка! И така си много хубава. Ние пакъ те обичаме. Ти ще ни съобщавашъ всѣка година, че пролѣтъта иде. А сега, всички весело да посрещнемъ Великдень!

— Бимъ - бамъ - бумъ! Христосъ Въскресе!

— Бимъ - бамъ - бумъ!

Вѣра Бояджиева.

НЕДИНАТА СВАТБА.

(Приказка)

Живѣла нѣкога на село една мома. Името ѝ било Неда. Една вечеръ тя седѣла до огнището и предѣла. Неочаквано дошли при нея трима непознати мжже. Поклонили ѝ се и ѝ съобщили, че царскиятъ синъ я иска за невѣста. Дали ѝ скжпи подаръци и копринени дрехи, турнали я въ позлатена колесница и заминали шумно за столицата.

Бре, да се не види макаръ! Иди, та повѣрвай. Нескопосната Неда да се ожени за царския синъ! Всички я знаели, че отъ мързелъ не се помърдва отъ мѣстото си. Въ кжщи нищо не похващала. Майка ѝ насила пѣхала хурката и вретеното въ ржцетъ ѝ. Пъкъ била лоша, зло-